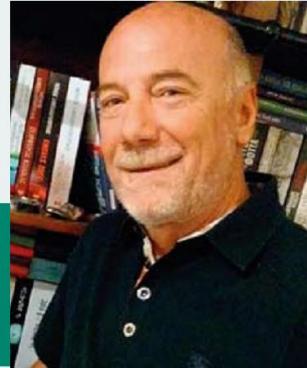

Μένιος Σακελλαρόπουλος

«Αν δεν προσπαθήσεις, δεν θα σωθείς ποτέ»

Είναι ένας από τους απημαντικότερους εκπροσώπους του αθλητικού ρεπορτάζ, ενώ με το έργο του «Ο χορός των συμβόλων», που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός, συμπληρώνει 14 πρωσωπικά βιβλία. Όταν, λοιπόν, έχουμε απέναντί μας έναν δάσκαλο του ρεπορτάζ δεν είναι εύκολο να αποφύγουμε να μιλήσουμε για τη δημοσιογραφία, αλλά και για τα σύμβολα που καθορίζουν τη ζωή μας...

M

έσα σε όλη αυτήν την ιστορία υπάρχουν βιωματικά στοιχεία;

Υπάρχουν και πολύ έντονα μάλιστα, γιατί το βίωσα με τη μεγαλύτερη, μέχρι τώρα, επαγγελματική μου περίπτεια. Όταν σταμάτησε, ουσιαστικά, να λειτουργεί το Mega, έφυγε η γη κάτω από τη πόδια μας. Βρεθήκαμε πάρα πολλοί με πολλά προβλήματα. Όταν είσαι σε μια δουλειά 25 χρόνια, δεν είναι εύκολο από τη μια στιγμή στην άλλη να ορθοποδήσεις. Ήταν ένα υπερωκέντιο που ξαφνικά άρχισε να βουλιάζει και βρεθήκαμε να κολυμπάμε σε πολυωτένα νερά. Ο γιος μου σπουδάζει στο Μαθηματικό στην Πάτρα. Προφανώς αρχίσαμε και εμείς να ψαχνόμαστε πώς ακριβώς θα βρεθεί λύση. Μέσα στην πίσσα και τη στενοχώρια, για να μπορέσω να τον διατηρήσω στο πανεπιστήμιο, ένα βράδυ, στο μπαλκόνι, μου ήρθε αυτή η ιστορία.

Ο ήρωας του βιβλίου σας κάνει την υπέρβαση λόγω του χαρίσματός του και προχωράει υπερπιδώντας τα εμπόδια. Εσείς έχετε κάνει υπερβάσεις στη ζωή σας;

Πολλές. Ξεκίνησα από πάρα πολύ χαμπλά. Ήμουν ένα πιτσιρικάκι στις αλάνες του Πειραιά, γιας ενός δημοσίου υπαλλήλου, με τρία παιδιά, που ενδεχομένως η μοίρα του ήταν προδιαγεγραμένη για πράγματα όχι πολύ σημαντικά. Έψχα τον δρόμο αυτόν από τα 16 μου χρόνια. Τότε κτύπησα πόρτες και άνοιξα πόρτες χωρίς να με ξέρει κανένας και μπήκα στη δουλειά που κάνω μέχρι σήμερα από 16 χρόνων παιδί. Μου φαινεταί αδιανότητα ότι μετά τέσσερις δεκαετίες έκανα πράγματα που δεν θα μπορούσαν να είναι σύτε κομμάτι παιδικών ονείρων. Ταξίδεψα σε όλον τον κόσμο, έχω δουλέψει στα μεγαλύτερα Μέσα της χώρας, έχω κάνει ρεπορτάζ που ούτε φανταζόμουν ότι μπορούν να γίνουν και μετάρια 14 βιβλία.

Τη μοίρα μας την καθορίζουμε εμείς ή οι συγκυρίες της ζωής;

Είναι μεικτό το θέμα, γιατί όντως μπορεί να υπάρχουν προκισμένοι άνθρωποι, όπως ο ήρωας του βιβλίου, αλλά η ζωή προκαλεί τεράστια αδιέξοδα. Πολλές φορές δεν μπορείς να ξεκοιλήσεις το κάρο από τη λάσπη. Οι συνθήκες σε καθηλώνουν και σε οριζόντι. Δεν μπορείς να ξεφύγεις από αυτά που έχουν προκληθεί. Όταν γονατίζεις κάποιος και μένει στη λάσπη, δεν θα ξεκοιλήσει ποτέ. Πρέπει να κάνει μεγάλο αγώνα, με όλες του τις δυνάμεις, για να ξεφύγει. Αν δεν προσπαθήσεις, δεν θα σωθείς ποτέ.

Πόσο έχει αλλάξει η δημοσιογραφία από την εποχή που μπήκε στον χώρο μέχρι σήμερα;

Έχει αλλάξει όσο ο απόσταση της Γης από τη Σελήνη. Είναι ένα τελείως διαφορετικό πράγμα. Την παλιά εποχή, επειδή πρόλαβα όλες τις εξελίξεις του Τύπου, οι εφημερίδες έβγαιναν με τους λινοτύπες στα υπόγεια των κτιρίων. Έβαζαν στοιχείο - στοιχείο τα γράμματα. Θυμάμαι τη μετάβαση από το κανονικό τους σχήμα στα ταμπλόντ. Τα πρώτα μου χρόνια γράφαμε σε χειρόγραφα. Για να γράφεις ένα θέμα, έπρεπε να συμπληρώσεις πενήντα χαρτιά. Έζησα και τους παλιούς δασκάλους, που μας έπρωχαν να πάμε στο ρεπορτάζ. Σκαρφαλώναμε μάντρες, περιμέναμε έξω από σπίτια μέχρι το ημέρωμα για να βρούμε αυτό που ψάχναμε. Σε κάποια τιμή μάτα εφημερίδων δεν είχαμε καν τηλέφωνο. Τώρα πα πια βλέπω ότι τα νέα παιδιά είναι όλη μέρα στο Ίντερνετ και βασιλεύει η αντιγραφή, που είναι θανάσιμη. Έχω δει να δημοσιεύονται ειδήσεις που είναι ανύπαρκτες, χωρίς έρευνα. Δεν υπάρχει κανονικό ρεπορτάζ. Είναι ο ευκολία του Ίντερνετ και είναι ένα δόλο πράγμα. Γι' αυτό βούλιαξαν και οι εφημερίδες. Όταν τα θέματα είναι διοικέντων, γραμμένα έτσι όπως είναι, δεν εκλύουν τον αναγνώστη.

Στο βιβλίο σας «Ο χορός των συμβόλων» τα σύμβολα καθορίζουν τη ζωή του ήρωα. Υπήρξαν σύμβολα που καθόρισαν τη δική σας ζωή;

Υπήρξαν και σύμβολα και συμβολισμοί. Πρώτα απ' όλα, εμείς σεβόμασταν πολλούς τους δασκάλους μας και στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο και στη δουλειά μας. Ήταν ιερά πρόσωπα. Τους βλέπωμε με δέος. Τώρα πα είναι διαφορετικοί οι κανόνες της κοινωνίας και τα σύμβολα και οι συμβολισμοί... Όλα αλλώς.

Ποια ήταν τα σύμβολα, λοιπόν, που σας καθόρισαν;

Πάνω από όλα, ένα σύμβολο εσωτερικό ήταν ο πατέρας μου. Ήταν ένας άνθρωπος που δούλευε από το πρωί μέχρι το βράδυ για να τα βγάλει πέρα. Ποτέ δεν άπλωσε το πόδι του περισσότερο από εκεί που έφτανε, ποτέ δεν διανοίθηκε να προσβάλει άνθρωπο. Για μένοντας πατέρας μου υπήρχε ένα φωτεινό παράδειγμα. Ένα ακόμη σύμβολο ήταν ο φιλόλογός μου στην Α' Γυμνασίου, ο οποίος, όταν κατάλαβε ότι είχα μία ροή προς την κατεύθυνση αυτή, με πήρε από το αυτή, μου είπε να κόψω τις βλακείες και να δώσω προσοχή και σημασία στη γραφή και στο διάβασμα. Με έβαλε σε έναν κόσμο που δεν πήνοι-αζά καν. ~

